

[Jørgen Jensen.]

slag. Det er rigtigt, at man fremover måske kan tage højde for det ved at ændre uddannelsesmodulerne, men dem inden for levnedsmiddeldområdet og dem inden for det grafiske område, der i år er i klemme, kan man ikke hjælpe ved at tage disse forbehold, som ministeren har givet tilsagn om at tage.

Må jeg sige til hr. Ingolf Knudsen, der påstår, at det i det store og hele er det samme forslag vedrørende EFG, som har været diskuteret snart i lang tid, at det er muligt, det har det samme antal ord, men indholdet er et helt andet. Jeg synes, hr. Erhard Jakobsen understregede, hvad det egentlig er vi diskuterer her. Når hr. Erhard Jakobsen taler om de fattige håndværksmestre, så kunne man da stille spørgsmålet: er det en støtteordning til mestrene, vi diskuterer, eller er det en uddannelseslovgivning? Der er jo ikke nogen, der forhindrer håndværksmestrene i at fortsætte, og dem har vi sikkert behov for også fremover, det er der ingen, der benægter. Det er bare en kendsgerning, at de har ikke været i stand til at give de unge en uddannelse, som modsvarede de krav, som stilles i dag, og som også vil blive stillet i år 2000. Det er jo det, vi diskuterer. Vi diskuterer ikke, hvorvidt håndværksmestrene skal leve. Men hvis det er således, at håndværksmestrene kun kan eksistere, hvis de får tilført en billig arbejdskraft, ja, så er det noget andet.

Jeg vil også godt understrege, at det også er en kendsgerning, at efter basisåret har håndværksmestrene jo mulighed for at få en arbejdskraft, som både gennem basisåret er veluddannet, og som også har interesse for det fag, de går ind i, fordi de har haft et år, hvor de har kunnet sikre sig, at det var det rigtige valg, de foretog. Håndværksmestrene har altså mulighed for at få en endnu bedre arbejdskraft. Under udvalgsarbejdet rejste man fra borgerlig side spørgsmålet, om det var den samme skole, de gik på, når de var EFG-elever, som hvis de var under mesterlæren, og vi var enige om, at det var den samme skole. Efter basisåret er det den samme uddannelse. Ja men hvad er der så i vejen for, at håndværksmestrene kan bruge den arbejdskraft igennem praktikpladsordninger? Det er der ikke noget i vejen for.

Må jeg sige til centrum-demokraterne med hensyn til »mesterlæren« eller »svendelære«, at det, der ligger i ordet, er egentlig, at mesteren

skulle have ansvaret for at uddanne de unge. Det er der ingen, der gør mere. Heller ikke håndværksmestrene. Vi har i dag en helt anden uddannelsesform. Derfor er mesterlæren et spørgsmål om arbejdskraft til håndværksmestrene, og vi må beklage, at det, der sker her, er, at man ødelægger – ikke en lov, men en uddannelse for de unge.

Alfred Hansen (DR):

Det var ikke af vilje over for hr. Jørgen Jensen, at jeg ikke i mit første indlæg kom ind på dagsordensforslaget. Jeg vil derfor gerne sige et par ord om det; jeg synes, hr. Jørgen Jensen har krav på at få at vide, hvordan retsforbundet vil stille sig til dette dagsordensforslag. Der peges i begyndelsen af dagsordensforslaget på nogle problemer, som vi vil være meget venligt stemt over for, men dagsordenen som helhed må vi tage afstand fra. Jeg vil gerne, foranlediget af de første linjer i dagsordensforslaget, spørge undervisningsministeren, om der ikke er taget højde for de EFG-lærlinge, der kan komme i økonomisk klemme efter basisåret, altså dem, som skal ud nu. Jeg mener, der i ændringsforslagene er sikret denne mulighed.

Jeg må hæfte mig ved ét ord i dagsordensforslaget, nemlig »EFG-praktikpladser«. Dagsordensforslaget har altså til hensigt at pålægge regeringen at sørge for et tilstrækkeligt antal EFG-praktikpladser. Det er efter vores opfattelse meget farligt, hvis man vedtager noget sådant, idet det *kan* medføre, at man skal til at tvangsudskrive praktikpladser hos arbejdsgiverne. Jeg ville nødig være arbejdsgiver i en sådan situation, men jeg ville så sandelig heller ikke, hvis jeg var elev, ønske at komme ud til en mester, som er tvunget til at tage mig, men som ikke har ønsket det. Derfor må vi tage afstand fra dette dagsordensforslag. Det er noget uhyre farligt. Jeg kan levende forestille mig, at der alligevel om et år eller to eller tre, når det viser sig, at der ikke er praktikpladser nok, vil blive rejst tanker i den retning, at man måske kunne pålægge arbejdsgiverne at oprette praktikpladser. Men indtil videre må vi håbe på, at det ikke bliver tilfældet, men at der ad frivillig vej kommer praktikpladser i et tilstrækkeligt antal.

Det, man kunne håbe på i samme forbindelse, er, at der bliver ført en politik her i dette land, som bringer rentebyrden ned for dansk